

løbig forespørge hos det meget ærede Ministerium, om det kunde ventes, at Motiverne til Udkastet kunde blive meddelede; i hvilken Form, maatte man jo senere kunne blive enig om; det forekommer mig, at Motiverne ligesaavel kunde meddeles i Departementstidenden som selve Forslaget.

Premierministeren: Det er ganske rigtigt, som den ærede Taler, der nu satte sig, bemærkede, at Ministeriet gaaer ud fra den Anskuelse, at det ikke kan indlade sig paa Forhandlingen af Udkastet til Fællesforfatningen for det danske Monarchie, forinden den foreliggende Grundlovsbestemmelse, som gjør dens Indførelse mulig, er vedtagen. Men deraf følger ogsaa med Nødvendighed, at Ministeriet ikke forinden kan fremkomme med de Oplysninger, som det maatte finde sig foranlediget til at meddele. Jeg kan altsaa ikke skjønne rettere, end at ingenfomhelst Udsættelse af denne Sag vilde kunne føre til, at sige Oplysninger erholdtes, som den ærede Taler ønskede.

B. Christensen: Ja, det staaer naturligtvis ikke i vor Magt at formaae Ministeriet til at fravige den Linie, det har foresat sig, da vi ikke formaae at bevæge Ministeriet til at give os de Oplysninger, som jeg for min Deel forøvrigt maa tilstaae, at jeg ikke lover mig Stort af. Jeg troer, at det Fællesforfatningsudkast, vi have seet, desværre taler for sig selv, saa at jeg virkelig ikke kan tænke mig Muligheden af, at der skulde kunne komme Oplysninger tilstede, der skulde kunne forsones i det mindste mig dermed. Smidlertid havde jeg ønsket ganske at kunne afholde mig fra at gaae ind paa det ulykkelige Udkast, da jeg naturligtvis fra Forhandlingen paa et andet Sted vel kunde vide, at Ministeriet heller ikke her vilde gaae ind paa nogen Discussion derom; men da en æret Taler allerede har udhævet enkelte Punkter i dette Udkast som et Motiv for den Stilling, han agter at indtage i Sagen, forekommer det mig næsten nødvendigt fra mit Standpunkt at bemærke, at da den Repræsentation, som Forfatningsudkastet tilsigter at give, er i mine Tanker det Modsatte af en virkelig

lig konstitutionel Repræsentation, og da nu Alt i en Forfatning, Alt i det constitutionelle Liv, efter min Opfattelse, mere eller mindre væsentligt afhænger af og betinges ved, at Folket er virkelig repræsenteret, saa er allerede det for mig en Hovedgrund til at bryde Staven over det og til, saavidt jeg formaaer det, at bekæmpe dette Fællesforfatningsudkast til det Yderste med alle de Midler, der staae til min Raadighed. Det ligger vistnok nær at gjøre opmærksom paa, at det Spørgsmaal, der egentlig her foreligger, om vi nemlig nu skulle samtykke for tredje Gang i Indskrænkningen af Danmarks Riges Grundlov, og som vi to Gange have besvaret bekræftende, foreligger nu under Forhold, der i Sandhed ved Ministeriets mærkelige Forfatningsforslag ere saa forskellige, at Stillingen ikke mere er den samme. Da vi to Gange tidligere voterede den Indskrænkning af Grundloven, der nu her foreligger til tredje Vedtagelse, kjendte vi vistnok ikke den Fællesforfatning, der forestod os; men hvad vi kjendte, var det høitidelige kongelige Tilfagn i Kundgjørelsen af 28de Januar 1852, at ikke blot denne Forfatning for Fællesanliggenderne kun skulde komme tilstede ved ubrødelig Sagtagelse af Grundloven, men at den ogsaa skulde være af saadant Indhold og af saadan Bestaaelse, at de i hver enkelt Landsdeel retligt bestaaende Indretninger skulde kunne opretholdes og udvikles i den Aand, hvori de vare grundede. Vi vare altsaa berettigede til at vente, at det Forfatningsudkast, der vilde blive os budet, vilde stemme med Grundlovens Aand og Bud, at det ikke vilde føre os tilbage til en Ufrihedens Tilstand, over hvilken vi forlangt ere komne ud, og som vi ganske vist ved Intet have forjænt at blive førte tilbage til. Nu er det imidlertid saa, at det Udkast, Ministeriet har forelagt, efter Manges og ogsaa efter min Opfattelse, ikke vil kunne medføre Andet end Ulykke og Fordærvelse, Ufrihed og Undergang for Alt, hvad der er og bør være den frie danske Statsborger dyrebart og helligt. Under disse Omstændigheder og paa en Tid, da intet Tryk udenfra med Rette kan anses til Undskyldning for, at Regjeringen seer hen til alt Andet end Danmarks Ret og Danmarks Læve, formaaer jeg ikke at give min